

OKTOBER 2023

10/2023

TUSSENTIJDSE UITGAVE I.V.M. HET OVERLIJDEN VAN CHRIS JANSSEN**“De Heer is mijn licht en mijn heil: wie zou ik dan vrezen?”**

Ter dankbare herinnering aan
CHRIS JANSSEN C.M.
Priester Lazarist

In zijn autobiografie (2011) schreef Chris in het laatste hoofdstuk: "Hoe het allemaal verder zal gaan, hoeveel verlenging ik nog krijg van mijn leven, is onbekend. Ik hoop nog een hele tijd, want ik hou zo van het leven." Die hele tijd is ruim twaalf jaar geworden. Op 3 oktober 2023 is Chris na een zeer kort ziekbed in het ziekenhuis van Venlo overleden.

Chris is geboren op 28 maart 1941. Hij groeide op in 'de Grashoek', waar hij steeds met warmte over sprak. Hij werd misdienaar in de noodkerk van Grashoek. "Alles wat de pastoor aan het altaar deed vond ik prachtig!" Chris kreeg een droom: ooit zelf pastoor worden. Toen pastoor van der Sterren in de zesde klas van de lagere school les gaf over het sacrament van het priesterschap, voelde hij zich persoonlijk intens aangesproken. Na de lagere school ging Chris naar het seminarie te Wernhoutsburg. In 1960 'kreeg hij de toog aan' en verhuisde hij naar Eefde voor het noviciaat. Na zijn priesterwijding in 1967 volgde een benoeming als kapelaan in Lindenheuvel, een mijnwerkersparochie. Daar heeft hij zeventien jaar gewerkt.

In januari 1985 verhuisde Chris naar Baarlo, het geboortedorp van zijn moeder, om daar pastoor te worden. Zijn droom was uitgekomen. Hier beleefde hij de gouden jaren van zijn priesterschap.

In de jaren die volgden kreeg Chris regelmatig te kampen met gezondheidsproblemen. Er even tussen uitgaan en 'Baarlo in de steek laten' ging hem echter slecht af. In 2007 werd zijn 40-jarig priesterjubiläum in Baarlo groots gevierd. Hij ontving bij die

gelegenheid een koninklijke onderscheiding. Dé grote verrassing was het familiebezoek uit Canada.

In 2012 bleken de gezondheidsproblemen dermate hardnekkig, dat hij met emeritaat moest gaan. Hij verhuisde in dat jaar naar het Missiehuis te Panningen. Daar toonde hij zich een actief lid van de gemeenschap en was jarenlang lid van de Raad. Hij werd goed verzorgd door de zorgmedewerkers van Vincent Depaul en door de mantelzorgers van het Missiehuis, met wie hij een intense band ontwikkelde. Zijn steun en toeverlaat, Mia Vullings, bleef aan zijn zijde tot het allerlaatste moment.

Chris sluit zijn autobiografie af met de volgende woorden. "Zoals de psalmist het zingt in psalm 27, de psalm die wat mij betreft gezongen mag worden bij mijn uitvaart. Met deze psalm wil ik *mijn verhaal over mijn leven* nu afsluiten, afwachting wat het leven mij nog brengt, dat leven van mij, waarvan ik zoveel hou en waarvoor ik God zo dankbaar ben en ook alle lieve mensen die mij hebben geholpen en van mij houden."

We zijn dankbaar voor alles wat Chris heeft betekend en gedaan.

In de Kleine Compagnie van december zullen wij verder ingaan op het overlijden van onze confrater Chris Janssen.

E-mailadres voor de Kleine Co: secretariaat@lazaristen.com

Tussentijdse uitgave Oktober 2023.

Uitgebreide informatie over de Nederlandse Lazaristen en hun 'Lines of Action' kunt u vinden op www.lazaristen.com en www.vincentianmovement.nl